

SAMBŪRIO „LIETUVA YRA ČIA“

Informacinis biuletenis Nr. 3 (2018-11-10)

| KALBA | ŠEIMA | ŠVIETIMAS | TEISINGUMAS |

ARVYDAS JUOZAITIS: MUMS KYLA IŠNYKIMO PAVOJUS

Paslapčiomis ir be jokio piliečių pritarimo Lietuvos valdžia ruošiasi pasirašyti susitarimą dėl migracijos. Pagal jį migracija pradeda laikyti kone žmogaus teise, o valstybės ne tik privalės priimti visus norinčius, tačiau ir užtikrinti visas socialines bei kitas garantijas. Iš esmės bet kokių migrantų priėmimas taps valstybės prievole.

A. JUOZAIČIO DALYVAVIMAS TV LAIDOSE:

2018-11-13, 17:35 – 18:30

LNK laidoje „Yra kaip yra“ su G. Nausėda

2018-11-14, 19:30 INFO TV laidoje „DELFI dėmesio centre su Edmundu Jakilaičiu“

SUSITIKIMAI SU A. JUOZAIČIU

2018-11-12, 12 val. Svėdasų biblioteka

2018-11-12, 15:30 Andrioniškio bibl.

2018-11-13, 15 val. Šeduvos kultūros ir amatų cntras

2018-11-13, 17 val. Alksnupiai

2018-11-15, 13 val. Meškuičių biblioteka

2018-11-15, 16 val. Šiauliai, Ch. Frenkelio vila

2018-11-16, 12 val. Baisogalos kultūros centras

2018-11-16, 15 val. Bubių mokykla

2018-11-16, 17 val. Kuršėnų V. Vitkausko biblioteka

2018-11-17, 12 val. Naisių biblioteka

2018-11-17, 15 val. Šiaulių „Valerijono“ vaistinė

2018-11-17, 17 val. Šiaulių P. Višinskio biblioteka

Apie tai kandidato į Lietuvos Respublikos Prezidentus Arvydo Juozaičio ir tarptautinės politikos eksperto, buvusio JAV diplomato Algio Avizienio [pokalbis](#).

Kaip atsirado paktas

JTO Generalinė Asamblėja 2016 metais, dalyvaujant 193 JTO valstybėms-narėms, tuometinio JAV prezidento Barako Obamos iniciatyva priėmė paketą išipareigojimų ginančių pabėgėlius ir migrantus, kad būtų geriau organizuojami pabėgėlių srautai ir stiprinamos nukentėjusių teisės.

Štai kas kalbama pakte

Globalus migracijos paktas (Migration Works for All):

- pareiškia, kad migracija tai gėris, kurio privalo norėti kiekviena šalis;
- nori sukurti programas, kad padaryti migraciją populiaria ir pageidaujama priimančiose šalyse;
- sako, kad migracija yra geriausias demografijos problemų sprendimas Europai ir sprendžia darbo jėgos trūkumo problemą;
- numato išipareigojimus suteikti migrantams visa tai kas būtina oriai migracijai be kliūčių;
- nedaryti skirtumų tarp karo pabėgėlių, klimato pabėgėlių, persekiojamų dėl religijos, politinių, etninių ir ekonominių pabėgėlių;
- pasisako už priėmimą kiekvieno migranto nepriklausomai jo teisinio statuso;
- įpareigoja valstybes-nares priimti migrantus, nepriklausomai nuo to, ar jie turi dokumentus, asmens pažymėjimus, ar ne;
- įpareigoja, kad migrantai galėtų naudotis tomis pačiomis teisėmis, kaip ir priimančios šalies piliečiai; reikalauja uždrausti migrantų išsiuntimą, pareiškia, kad priimančios šalys turi padėti susijungti migrantų šeimoms;
- rekomenduoja vertinti kaip dezinformaciją tvirtinimus, kad migracija yra grėsmė;
- nurodo, kad saugumo priemonės yra migrantų sujudinimo šaltinis ir kelia migrantams grėsmę;
- kalbama, kad tie, kurie negali būti laikomi pabėgėliais, bet susiduria su neįveikiamais sunkumais grįžtant į savo kilmės šalį, turi naudotis ta apsauga, kaip ir pabėgėliai.

Pagal: <http://leblionka.blogspot.com/2018/11/arvydas-juozaitis-pries-lietuvai.html>

Foto: Steasio Paskevicius ©

KALBA

Justino Marcinkevičiaus lietuvių ideologija

... Didžiausia lietuviška Justino Marcinkevičiaus ideologija — lietuviško žodžio ideologija? Na ir kas?

O tas, kad mes, patiriantys Lietuvą kaip kalbą, turime pagaliau įvertinti, kad jis bene daugiausiai padarė XX antros pusės Lietuvoje, kad ji atgimtų tik iš žodžio ir kalbos. Gimtų pačiomis nepalankiausiomis sąlygomis. Gimtų kaip ideologija.

XX amžiaus lietuvių rašytojai, pradėdant Vincu Mykoliaičiu Putinu ir baigiant Juozu Baltušiu, kūrė pasaulį ne vien iš žodžių. Visi jie kūrė vaizdinį-istoriją, kūrė idėjas, kūrė net jausmus ir jausmais rėmėsi. Justinui Marcinkevičiui ši statybinė medžiaga nebuvo svarbiausia, ji liko pakelėje. Žodis ir tik žodis, žodis kaip mitas ir žodis kaip istorinė iliuzija buvo jo statybinė medžiaga.

Immanuelis Kantas pasakytų: žodis kaip daiktas savyje... Lietuva be laiko ir erdvės. Vadinasi, amžinoji Lietuva.

Justinas Marcinkevičius vainikavo pusantro šimto metų lietuviško žodžio ideologijos kelią. Uždėjo kalbai vainiką, kai ši jautė mirtiną pavojų.

Bet jis buvo gudrus - savo gyvenamo meto pavojaus neįvardino. Kalbėti mėgo ir abstrakcijomis, kaip antai:

„Kada nors knygos atėjimas pas žmogų bus prilygintas dieviškosios ugnies pagrobimui - nes kuo gi mes ginamės nuo tamsos ir smurto žvėrių, jei ne knyga, kuo sušildom sugrubusią sielą, kieno, jei ne knygos šviesa mus vedė ir veda pasaulio ir pačių širdies labirintais.“

Lietuvių kalbos valstybė kilo iš knygnešių sąjūdžio. Bet iš S. Daukanto pirmiausiai, o po to jau ir iš M. Valančiaus. ... Kalbos ideologija — mūsų pasaulis. Prarasti kalbą tolygu prarasti savastį. Tapatybę. Net Tėvynėje gali tapti žmogumi be tėvynės, jeigu paminsi lietuvių kalbą. Mūsų valstybė netektų prasmės be mūsų kalbos. Kas mes be lietuvių kalbos? — vėjas globaliuose tyruose.

Tai jau suprasdamas, jis prašyte prašo nuolat skaityti Mikalojaus Daukšos „Postilę“:

„Kaip himnas gimtajai kalbai skamba garsioji Mikalojaus Daukšos prakalba „Į malonųjį skaitytoją“ iš jo „Postilės“ (1599 m.). Nieko gražesnio, pakilesnio, tauresnio apie lietuvių kalbą nerandu visoje mūsų raštijos istorijoje“

Taigi, prieš daugiau nei keturis šimtus metų „Postilėje“ parašyta ir pasakyta:

„Ne žemės derlumu, ne drabužių įvairumu, ne šalies gražumu, ne miestų ir pilių stiprumu laikosi tautos, bet daugiausia išlaikydamos savąją kalbą, kuri didina ir palaiko bendrumą, santaiką ir brolišką meilę. Gimtoji kalba yra bendrosios meilės ryšys, vienybės motina, pilietiškumo tėvas, valstybės sargas.“

---

*Sunaikink kalbą – sunaikinsi santaiką, vienybę ir dorybę.
Sunaikink kalbą – sunaikinsi dangaus saulę, sujauksi
pasaulio tvarką, atimsi gyvybę ir garbę.“*

A. J.

2018 metų Vėlinės

Albinas Kuliešis

Vakar [2018-11-06] Ukmergės viešojoje Vlado Šlaito bibliotekoje vyko Arvydo Juozaičio knygos „Tėvynės tuštėjimo metas“ pristatymas.

Knygoje sudėtos esė rašytos išgyvenant nūdienio Lietuvos valstybingumo zenitą ir valstybingumo nuosmukį. Karčioji mūsų gyvenimo tiesa – iki šiol neregėtai gausus jaunosios lietuvių kartos emigravimas iš Tėvynės suprantamas kaip nacionalinės idėjos krizė.

Ar Lietuva išliks išgyvendama ir Europos tapatumo nuosmukį? Kur tie šaltiniai, iš kurių galime semtis jėgų spartėjančiam Tėvynės nykimui sustabdyti? Vėl pradėti gimdyti, dauginti gyvenimą nepaisant nieko – ar ne to prašo iš mūsų ir „Tautiška giesmė“, mūsų himnas?

Autorius įsitikinęs, kad 2018 metais, skaičiuodama savo naujojo valstybingumo šimtmetį, Lietuva patiria ir savo paskutiniąją lemtį – gyvena be rezervų. Visa tai, ką smagiai ir noriai demonstruojame socialiniuose tinkluose, – ir viskas. Užnugario nebėra.

Po renginio žingsniavome su Arvydu Vytauto gatve besikalbėdami apie Lietuvos ateitį mano studijos link. Ačiū Arvydui ir mano kolegai fotomenininkui Stasiui Paškevičiui už apsilankymą. Labai šiltai pabendraavome. Išsiskyrėme su viltimi, kad Lietuva atgims...

SAMBŪRIO NAUJIENOS IŠ KAUNO

Kai Arvydas Juozaitis pakvietė mane į savo komandą ir patikėjo Kauną, išsigandau bei supanikavau, nors patirties politinėje veikloje turėjau pakankamai: Kauno rajono Persitvarkymo Sąjūdžio Tarybos narė, signataro Leono Milčiaus patikėtinė, Kauno rajono Tarybos, V. Adamkaus Kauno rajono štabo narė, Seimo nario K. Starkevičiaus vyr. patarėja.

Atsimenu, atėjau pas VDU Letonikos centro vadovą prof. Alvydą Butkų (vieną iš pasirašiusiuju kvietimą Arvydui Juozaičiui kandidatuoti į Prezidentus) ir sakau: „Ką darome? Nei patalpų, nei žmonių“. O jis nusišypsojo: „Tuoj jų bus, atbėgs, atbildės, bet reikės atsijoti pelus nuo grūdų“. Pirmasis susirinkimas įvyko pas jį. Buvome jau nebe 2, bet 8. Vėliau prasidėjo: skambučiai, elektroniniai laišakai, įvairios rekomendacijos. Džiaugsmui nebuvo ribų, visus registravau ir nesigilinai, kas ir iš kur jie, kokias jų patirtis, ką atstovauja. Žmonės norėjo padėti Arvydui Juozaičiui ir tai jau gerai. O jausmas buvo toks: štai, pabudome ir keliamės vėl. Kaip Sąjūdžio laikais.

Susibėgome pirmą sykį dar prieš paskelbiant Biržų pilyje Arvydo apsisprendimą kandidatuoti į Prezidentus. Ir prasidėjo didieji manevrai. Pasikartojo Sąjūdžio laiku istorijos. Kaunas, pasirodo, nesikeičia. Ir nepasikeis niekada... Ginčai, batalijos, diskusijos, norai spręsti asmeninius interesus, bandymai primesti savo nuomonę, kaip vienintelę teisingą. Jokios Sąjūdžio dvasios, vien pragmatiška asmeninė nauda su intrigų kvapeliu. Tik tada supratau profesoriaus pasakytus žodžius...

Taip minkėmės, grūdomeš, aiškinomės, ginčijomės beveik mėnesį. Iki pat sueigos Raudondvaryje burbuliavo tas katilas.

Sueigoje užsiregistravo daug naujų žmonių iš Kauno ir... tada atsidusau su palengvėjimu. Prie mūsų prisijungė žmonės iš Prienų, Kulautuvos. Visi turintys patirtį rinkimuose, dirbę komisijose, stebėtojais, rinkę parašus ir pan. Pirmiausia, visus supažindinau su komandos narių veiklos principais ir su biuletenių turiniu, kad būtų galima platinti; sudariau sąrašus (budėtojų štabe, norinčių rinkti parašus, turinčių transportą); paskyriau atsakingus už instruktažą apie parašų rinkimo tvarką ir taisykles; atsakingus už renginius ir transporto panaudojimą. Vėliau aptarėme naujai organizuojamus renginius. Ramiai, dalykiškai, be rietenų. Nuostabu...

Pasidalinau savo rūpesčiais, kad kiti neužliptų ant to paties grėblio. Sėkmės darbuose, bendražygiai!

Rima Čepurnienė
Arvydo Juozaičio koordinatore Kaune

ATGARSIAI

Nuoga tiesa

Marijus Marcinkevičius

Po pirmadienį rodytos per Lrytas TV [Rūta Janutienė](#) laidos „Nuoga tiesa“ atidžios peržiūros, norisi pasidalinti keliais pastebėjimais, atmetus bet kokias simpatijas ar antipatijas. Arvydas Juozaitis ir Naglis Puteikis abu neginčytinai atstovauja protesto elektoratą. Laidoje nuskambėjęs pasiūlymas jiems apsijungti, logiškai ir pragmatiškai svarstant, tiesą sakant, neatrodo toks jau visai nepriimtinas. ...

Laidos eigoje klausantis ir stebint abu kandidatus man buvo akivaizdu, kuris iš jų regi stratego, o kuris - taktiko akimis esamą Lietuvos padėtį ir situaciją tiek vidaus politikos, tiek tarptautiniame pasaulio kontekste kas reikalinga tvarkyti ir keisti visų Lietuvos gyventojų ir lietuvių tautos labui. Tad neabejotinai N. Puteikis – taktikas, o A. Juozaitis – strategas. Visiškai teisingas savo išvalgose yra prof. Vytautas Radžvilas teigdamas, jog valstybės vadovas privalo mąstyti ir veikti valstybiškai globaliu lygmeniu, matant valstybę, jos reikalus bendrame pasaulyje vykstančių grėsmingų procesų kontekste. Jei atmetęs asmenines politinės karjeros ambicijas tapti prezidentu, N. Puteikis įsijungtų į A. Juozaičio komandą, jų abiejų tandemas taptų realia politine jėga, tuo grėsminga visiems be išimties likusiems kandidatams. Tada šis tandemas su pakankamai dideliu procentiniu rinkėjų palaikymu taptų vienu iš dviejų-trijų realiausių kandidatų, pretenduojančių 2019-ais užimti S. Daukanto rūmus...

Arvydas Juozaitis

Rūtos Janutienės laida „Nuoga tiesa“ („Lietuvos Ryto TV“) netapo nuoga - mudu abu su Nagliu Puteikiu buvome gerokai apsirengę. Apie savo „drabužį“ galiu pasakyti - bandžiau ir save, ir žiūrovą. Pastabų sulaukiau pakankamai, daugiau negu tikėjausi - tai į naudą. Dėkui visiems.

Kai kam pasirodžiau neagresyvus, nepuolantis, nieko „nesakantis“...

Žinia, kurią norėjau pranešti ne visiems buvo aiški ir suprantama.

O atrodė, kad pasakiau viską, ką norėjau, ką reikėjo tokiaime formate pasakyti...

Visų pirma, pasakiau, kad aš (pagal išsilavinimą) esu ekonomistas. Tačiau ne tik... Esu ir filosofas, kuriam pavyzdys yra Čekoslovakijos prezidentas Tomašas Masarykas, išgelbėjęs šalį nuo diktatūros. Todėl Čekoslovakija (Čekija) dabar tokia, kokia yra (Višegrado ir tėvynių Europos bastionas).

Antra, pasakiau, kad valdžia, kuri yra „ten – aukštai“, man nėra „sava“.

Trečia, kovoti, kai reikia esminių pokyčių, reikia ne prieš ministrus (kas lengviausia), o prieš jų prastumiamus įstatymus.

Pagaliau, bene svarbiausia žinia: Švietimo ministro skyrimas – Prezidento prerogatyva. Tai, tikiuosi, visi išgirdo.

